

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25.09.1997, sp. zn. 4 To 770/97, ECLI:CZ:KSCB:1997:4.TO.770.1997.1

Číslo: 6/1999

Právní věta: Jako přiměřené omezení ve smyslu § 307 odst. 4 tr. ř. nelze obviněnému uložit zákaz řídit motorová vozidla v průběhu zkušební doby podmíněného zastavení trestního stíhání. Takový postup by vedl k nepřijatelnému nahrazování trestu, konkrétně trestu zákazu činnosti, který je zcela odlišným právním institutem trestního práva hmotného s jinými podmínkami pro jeho ukládání vázanými na odsouzení pachatele trestného činu a s jinak vymezeným účelem.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 25.09.1997

Spisová značka: 4 To 770/97

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněné

Předpisy: 141/1961 Sb. § 307 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích ke stížnosti okresní státní zástupkyně v Českém Krumlově částečně zrušil usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 6. 8. 1997 sp. zn. 3 T 255/97, a to ve výroku, jímž bylo obviněnému s odkazem na ustanovení § 307 odst. 4 tr. ř. zakázáno ve zkušební době řídit motorová vozidla.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 6. 8. 1997 sp. zn. 3 T 255/97 Okresní soud v Českém Krumlově podle § 307 odst. 1 tr. ř. podmíněně zastavil trestní stíhání obviněného J. P. pro skutek spočívající v tom, že dne 5. 7. 1996 na silnici u obce Rožmberk nad Vltavou řídil svůj osobní automobil zn. Nissan Micra a při průjezdu ostré pravotočivé zatáčky v důsledku nepřiměřené rychlosti nezvládl řízení, vjel do protisměru, kde se čelně střetl s protijedoucím osobním automobilem zn. škoda Favorit řízeným Z. V. Při dopravní nehodě utrpěla jeho spolujezdkyně E. H. zlomeninu zápěstní kosti pravé ruky s dobou léčení do 4. 9. 1996 a Š. P. tržnou ránu čelní a temenní krajiny hlavy, odřenyiny těla s dobou léčení dva týdny, v čemž byl spatřován trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. Podle § 307 odst. 2 tr. ř. byla obviněnému stanovena zkušební doba na jeden rok, v níž mu bylo s odkazem na ustanovení § 307 odst. 4 tr. ř. zakázáno řídit motorová vozidla. Podle § 307 odst. 3 tr. ř. mu bylo dále uloženo, aby v průběhu zkušební doby nahradil způsobenou škodu.

Proti tomuto usnesení podala včas stížnost okresní státní zástupkyně v Českém Krumlově. Konstatovala, že v dané trestní věci byly splněny podmínky § 307 tr. ř. Stížnost pouze směřuje do výroku usnesení, kde byla obviněnému stanovena zkušební doba na jeden rok, v níž mu bylo zakázáno řídit motorová vozidla. Jde vlastně o trest spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, který nelze uložit při podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř. Zákaz řízení motorových vozidel rozhodně nepatří mezi omezení v tom smyslu, jak jsou uvedena v § 307 odst. 4 tr. ř., neboť v tomto případě má zákon na mysli pouze přiměřená omezení směřující k vedení řádného života, nikoli potrestání pachatele. Okresní státní zástupkyně proto navrhla, aby krajský soud postupoval podle § 149 tr. ř.

Z podnětu této stížnosti přezkoumal krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i řízení jemu předcházející a dospěl k těmto závěrům:

V řízení, jež napadenému usnesení předcházelo, nedošlo k takovým podstatným vadám, které by měly vliv na jeho věcnou správnost. Obviněný je stíhán pro shora popsany skutek, jímž měl spáchat trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 tr. zák. sankcionovaný odnětím svobody na šest měsíců až na pět let. Z tohoto pohledu nebyla aplikace institutu podmíněného zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř. v této trestní věci vyloučena. Zásadně lze pak přisvědčit názoru soudu prvního stupně i stěžovatelky, že byly splněny i další podmínky pro použití uvedeného zákonného ustanovení. Ostatně případné výhrady v tomto směru by nebyly pro posouzení věci relevantní, jelikož věc krajský soud projednával ke stížnosti podané podle jejího obsahu ve prospěch obviněného (§ 150 odst. 1 tr. ř.). Vzhledem k tomu bylo možno akceptovat podmíněné zastavení trestního stíhání obviněného jako takové a přezkumná činnost stížnostního soudu se soustředila a zúžila na posouzení věcné správnosti napadené části uvedeného usnesení, tedy té části výroku tohoto rozhodnutí, kterou bylo obviněnému zakázáno ve zkušební době řízení motorových vozidel.

Předně je třeba poznamenat, že šlo o výrokovou část oddělitelnou od zbývajících částí výroku napadeného usnesení. Dále pak bylo třeba přisvědčit podané stížnosti.

Podle § 307 odst. 4 tr. ř. lze obviněnému také uložit, aby ve zkušební době dodržoval přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život.

Toto zákonné ustanovení tedy umožňuje fakultativně uložit obviněnému přiměřená omezení k vedení řádného života. Podstatou přiměřených omezení jsou zásahy do svobody jednání a rozhodování obviněného ve zkušební době. Omezení mohou mít formu zákazů určitého konání (tedy formu povinnosti zdržet se určitého nežádoucího konání) i formu příkazů k pozitivnímu konání. Omezení ve všech formách lze ukládat jen tak, aby byla přiměřená, to znamená, že jejich obsah a rozsah je limitován účelem takového omezení, tedy, aby obviněný vedl řádný život. V žádném případě však nemohou být omezení uložena, vymezena a formulována tak, že ve skutečnosti nahrazují trest či svojí podstatou a dosahem jsou s trestem v zásadě totožná. Trest je zcela odlišným trestněprávním institutem s jinými podmínkami, za nichž může být ukládán, a z významné části i s jiným účelem (např. ochrana společnosti). Důvodně tedy stěžovatelka zdůraznila, že zákaz řízení motorových vozidel ve zkušební době rozhodně nepatří mezi přiměřená omezení podle § 307 odst. 4 tr. ř.

Za tohoto stavu věci stížnostnímu soudu nezbylo, než napadené usnesení ve vadné části podle § 149 odst. 1, 3 tr. ř. usušit, aniž by ovšem vzhledem k povaze věci bylo třeba činit další rozhodnutí.